
KERÉK IMRE

Borongós anakreóni

Gizella, jaj, Gizella,
gazella-termetű lány,
áfonyaízű csókokod
még itt perzsel a számon,
de kétség és remény közt
máris azon törődöm,
hogyan lesz-e folytatása,
vagy mint a füst, a pára:
emléke szertefoszlik
a közelítő télnek
viharzó, vad szelében?

Gizella, jaj, Gizella,
rozsdaszín hajad lombja
bújtatja-e még újra
e zord világtól arcom,
mint Bakony-erdő óvta
szegénylegényét hajdan
zsandároktól, kopóktól? –
Köröttem minden omlik,
oldozd fel rettegésem,
s ha perce jön, karoddal
ringass át a halálon!

